

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด
สายอำเภอวารินชำราบ - บ้านหนองไฮ - บรรจบทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๒๐๘๕ (บ้านหนองงูเหลือมใต้)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
จังหวัดสายอำเภอวารินชำราบ - บ้านหนองไฮ - บรรจบทางหลวงจังหวัด
หมายเลข ๒๐๘๕ (บ้านหนองงูเหลือมใต้) ในท้องที่อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี และกิ่งอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอ
กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่พอควร
บางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอวารินชำราบ – บ้านหนองไฮ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๕ (บ้านหนองงูเหลือมใต้) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอวารินชำราบ – บ้านหนองไฮ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๕ (บ้านหนองงูเหลือมใต้) อยู่ในท้องที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และกิ่งอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าของหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายอำเภอวารินชำราบ - บ้านหนองไฮ - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๙๕ (บ้านหนองงูเหลือมใต้) ในท้องที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และกิ่งอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ท้องที่ดังกล่าวแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

